

hævelsen af den under Krigen gældende Lovgivning, skal man oplyse følgende:

I Medfør af Lovgivning om Tilskud til vanskeligt stillede Kasser under Krigen, senest Lovanordning af 15. Marts 1945, er der ialt ydet Tilskud til Kasserne med Beløb af 115,2 Mill. Kr.

I Medfør af Lovanordning af 20. Marts 1945 er der ydet Kasserne et samlet Tilskud paa 55,8 Mill. Kr. Under Hensyn til, at de siden 1. Marts 1946 gældende Sætsler er lavere end de, der blev ydet i Henhold til Lovanordningen af 20. Marts 1945, kan der dog som Tab for Kasserne alene regnes med den Del af de 55,8 Mill. Kr., der svarer til Differencen mellem de pr. 1. April 1945 uden Forhøjelse i Henhold til Lovanordningen af 20. Marts 1945 gældende Sætsler og Sætslerne efter Loven af 31. Januar 1946. Det maa endvidere tages i Betragtning, at der ogsaa efter Loven af 31. Januar 1946 ydes Huslejhjælp til Forsørgere. Paa den anden Side er Børnetillægget blevet forhøjet fra 60 Øre pr. Barn pr. Dag efter Lovanordningen af 20. Marts 1945 til 1 Kr. pr. Barn pr. Dag efter Loven af 31. Januar 1946, hvorhos der er sket en Forhøjelse af Aldersgrænsen. Disse Forhold medfører yderligere Udgifter for Kasserne.

Paa Basis af den saaledes skete Nedgang i Tilskuddene til Arbejdsløshedskasserne samtidig med at deres Udgifter til Børnetillæg er blevet forøget, er det fra de anerkendte Arbejdsløshedskassers Side blevet gjort gældende, at Børnetillæg og den højere Understøttelsessats for Forsørgere end for Ikke-Forsørgere maa betragtes som sociale Ydelser, og at en større Del af de hermed forbundne Udgifter derfor bør bæres af det offentlige, end Tilfældet er med den øvrige Hjælp.

Til Støtte herfor er ogsaa anført, at de nævnte sociale Ydelser gør sig gældende med forskellig Vægt i de forskellige Kasser. Det kan i denne Forbindelse nævnes, at Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse har forholdsvis langt større Udgifter til Forsørgertillæg og Børnetillæg end de øvrige Kasser gennemsnitlig. Understøttelsesdage til Forsørgere udgør i Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse 86 pCt. af samtlige Understøttelsesdage mod 68 pCt. i de øvrige Kasser. Da der derhos foruden at være forholdsvis mange Forsørgere i Kassen er flere Børn pr. Forsøger end i de øvrige Kasser, virker Udgiften til Børnetillæg meget tyngende. Medens Kassen saaledes i 1946—47 omfattede ca. 41 pCt. af samtlige Arbejdsløshedskassers Medlemmer (ca. 237 000 af ca. 577 000), havde Kassen en Udgift til Børne-

tillæg svarende til ca. 85 pCt. af samtlige Kassers Udgifter hertil (14,6 Mill. Kr. af 17,2 Mill. Kr.).

I Forbindelse med de anførte Synspunkter er Arbejdsministeriets Opmærksomhed blevet henledt paa, at der i den svenske Arbejdsløshedsforsikring — hvis ordinære Tilskudsregler iøvrigt afviger fra de danske Regler om Tilskud — ydes Kasserne $\frac{3}{4}$ Statsrefusion af Udgifterne til Børnetillæg og Ægtefællellæg, medens det ordinære Statstilskud gennemgaaende ligger under 75 pCt.

Efter det foreliggende finder Regeringen, at der bør skabes Mulighed for fremtidig at yde de anerkendte Arbejdsløshedskasser et Tilskud paa indtil 75 pCt. af Børnetillægget og indtil 75 pCt. af Kassernes Merudgift ved at yde Forsørgere højere Dagpenge end Ikke-Forsørgere. Et saadant Tilskud bør dog efter Regeringens Opfattelse begrænses til Kasser, for hvilke det frembyder Vanskeligheder at udrede de omhandlede Ydelser uden et direkte Tilskud. Man har herved navnlig saadanne Kasser for Øje, som ikke vil kunne udrede de nævnte Ydelser uden at paalægge Medlemmerne Kontingenter, som Medlemmerne under Hensyn til deres Indtjeningsmuligheder har vanskeligt ved at bære, og mener derfor at burde gøre Adgangen til det nævnte Tilskud afhængig af, at det gennemsnitlige Kontingent i Kassen udgør 3 pCt. eller derover af den gennemsnitlige Aarsfortjeneste i Kassen, beregnet efter Lovens § 13, Stk. 3, (nyt Stk. 2). Ved et saadant Kriterium vil man netop opnaa at hjælpe Kasser, der økonomisk har vanskeligt ved at klare sig, idet i Almindelighed kun saadanne Kasser vil paalægge deres Medlemmer et Kontingent af den nævnte Størrelse, ligesom det sikres, at kun Kasser, der selv bidrager væsentligt til Løsning af de foreliggende Vanskeligheder, kommer i Betragtning. Der er derhos ved, at Kontingentet er sat i Forhold til Aarsindtægten, taget Hensyn til Medlemmernes Evne til selv at bære Udgifterne. Der ligger ogsaa i det valgte Kriterium en vis Hensyntagen til Ledigheden i Kassen, idet et Kontingent af den omhandlede Størrelse i Almindelighed vil være foraarsaget af en betydelig Ledighed i Kassen. Man har dog, som en yderligere Garanti for, at Tilskudsreglen kun finder Anvendelse i Tilfælde, hvor der virkelig er Behov derfor, ment at burde optage et Krav om en vis Ledighed som Betingelse for, at Tilskuddet kan ydes. Som Kriterium er man herved standset ved Normalledighedsprocenten for samtlige Kasser, det vil sige den gennemsnit-